Laborator 3 - Templates. ArrayList și LinkedList

Responsabili

- Gabriel Bercaru [mailto:mailto:gabriel.bercaru10@gmail.com]
- Alexandru-Mihai Stroie [mailto:mailto:andistroie@gmail.com]
- Cosmin Petrisor [mailto:mailto:cosmin.ioan.petrisor@gmail.com]

Objective

În urma parcurgerii acestui laborator studentul va:

- înțelege conceptul de template
- putea implementa propriul model de ArrayList
- putea implementa propriul model de LinkedList
- putea compara cele două structuri de date

Templates

În C++, conceptul de "Templates" permite crearea de funcții/clase care folosesc variabile ale căror tipuri nu sunt inițial cunoscute. Astfel, implementarea va putea fi adaptată mai multor tipuri de date fără a recurge la duplicarea codului.

Sintaxa pentru acestea este:

```
template <class identifier> declarație;
template <typename identifier> declarație;
```

declaratie poate fi fie o funcție, fie o clasă. Nu există nicio diferență între keyword-ul class și typename - important este că ceea ce urmează după ele este un placeholder pentru un tip de date.

Function Template

În primul rând template-urile pot fi aplicate funcțiilor.

Sintaxa pentru declararea unei funcții care folosește template:

templateMax.cpp

```
template <typename T>
T getMax(T a, T b) {
    return a > b ? a : b;
}
```

Funcția anterioară întoarce maximul dintre cele două valori date ca parametru. Singura diferență față de o funcție getMax() care ar returna, de exemplu, maximul dintre două numere întregi este că tipul celor doi parametri este T, nu int.

Prin adăugarea construcției template <typename T> înaintea antetului, se declară un parametru de template denumit T. Parametrii de template sunt un tip special de parametri prin care se pot transmite tipuri de date, spre deosebire de parametrii de funcție prin care se transmit valori. Astfel, în toată implementarea funcției, T va putea ține locul unui tip obișnuit de date (int, float etc.).

Dacă se dorește calculul maximului dintre două valori de tip int, codul care apelează funcția ar arăta astfel:

```
int intMax = getMax<int>(0, 1); // intMax este 1
```

Similar, codul pentru a calcula maximul dintre două valori de tip double:

```
float doubleMax = getMax<double>(0.5, 1.0); // doubleMax este 1.0
```

Pentru a asigura funcționarea corectă a unei funcții template, compilatorul va genera, in funcție de nevoie, câte o variantă diferită pentru funcția respectivă.

Astfel, în urma următoarelor apeluri:

```
int intMax = getMax<int>(0, 1);
float floatMax = getMax<float>(0.5, 1.0);
```

compilatorul va genera două variante ale funcției getMax(): una în care parametrul de template T a fost înlocuit cu int, iar alta în care a fost înlocuit cu float. Procesul de "rescriere" a funcției este transparent programatorului.

Dacă valorile de tip T sunt date ca parametri pentru funcție, atunci compilatorul poate infera tipul de date pentru care să apeleze funcția, astfel că nu mai este nevoie de menționarea explicită a tipului în apelul funcției. Următoarele intructiuni vor fi valide:

```
int intMax = getMax(0, 1);
float floatMax = getMax(0.5, 1.0);
```

Class Template

Conceptul de template poate fi aplicat și claselor, nu doar funcțiilor. Astfel, se realizează genericizarea unei clase: instanțele unei clase pot conține membri de diferite tipuri, nu doar de un tip predefinit.

Sintaxa pentru declarearea unei clase template este similară ca în cazul funcțiilor template.

Mai jos este prezentat un exemplu de clasă care poate stoca un array de elemente al căror tip nu este cunoscut în momentul scrierii clasei:

GenericContainer.h

```
template <typename T>
class GenericContainer {
public:
    int size;
   int maxCapacity;
    GenericContainer(int maxCapacity) {
        this->maxCapacity = maxCapacity;
        size = 0:
        dataArray = new T[maxCapacity];
    }
    ~GenericContainer() {
        delete[] dataArray;
    T *getArray() {
        return dataArray;
private:
    T *dataArray;
```

Instanțierea clasei pentru stocarea a maxim 10 elemente de tip double, respectiv maxim 5 elemente de tip int se face astfel:

main.cpp

```
#include "GenericContainer.h"
int main() {
    GenericContainer<double> doubleContainer(10);
    GenericContainer<int> intContainer(5);
    return 0;
}
```

Se observă și existența metodelor generice în clasă, nu doar a variabilelor. Practic, oriunde folosim tipul de date T în clasă, este înlocuit cu tipul pe care îl specificăm.

La fel ca în cazul funcțiilor, compilatorul analizează modul în care este folosită clasa și generează un șablon corespunzător pentru fiecare mod în care este folosită. Toate aceste operații se întâmplă la **compile** time, nu la run time. Instantierile de mai sus determină compilatorul să genereze cod pentru ambele clase (înlocuind o dată T cu int, altă dată cu double).

Mapări cheie-valoare

Un alt exemplu de templates aplicat claselor - o clasă numită KeyStorage care are:

- o cheie (de tip int);
- un membru de date generic (al cărui tip de date nu îl stim la momentul scrierii clasei).

Vrem să putem folosi codul clasei indiferent de tipul de date al membrului.

Iată cum putem face acest lucru:

KeyStorage.h

```
template<typename T>
class KeyStorage {
public:
    int key;
    T member;
};
```

În funcția main, să presupunem că vrem să folosim clasa cu membrul de tip long.

main.cpp

```
#include "KeyStorage.h"
int main() {
   KeyStorage<long> keyElement;
   return 0;
}
```

Guideline-uri implementare

Pentru că totul se întâmplă la compile time, înseamnă că în momentul în care compilatorul întâlnește secvența de cod ce foloseste template-uri trebuie să stie *toate* modurile în care aceasta este folosita.

Asta înseamnă că:

- Trebuie să scrieți întreaga implementare în header! sau
- Scrieți descrierea clasei generice în header, în fișierul de implementare fiecare metodă declarată este de fapt o funcție cu template și la sfârșitul implementării adăugat template class numeclasa < numetip >;

Ultimul rând de fapt forțează folosirea template-ului cu un anumit tip de date și deci compilatorul generează cod corespunzător (trebuie să scrieți asta pentru toate tipurile).

Clasa KeyStorage

Iată mai jos o structură mai dezvoltată pentru clasa KeyStorage, în care cheia este setată în constructor.

KeyStorage.h

```
template<typename T>
class KeyStorage {
public:
    KeyStorage(int k);
    ~KeyStorage();

    T getMember();
    T setMember(T element);

private:
    T member;
    int key;
};
```

Implementarea completă a ei poate fi realizată:

- în header (în cazul template-urilor, acest mod este cel mai indicat).
- în fișierul de implementare .cc / .cpp (al cărui schelet parțial îl găsiți mai jos).

KeyStorage.cpp

```
#include "KeyStorage.h"

template<typename T>
KeyStorage<T>::KeyStorage(int k) {
    // TODO
}

template<typename T>
KeyStorage<T>::~KeyStorage() {
}

// TODO: restul metodelor.

// La sfarsit, se mentioneaza tipurile de date
// pentru care urmeaza sa fie instantiata clasa.
template class KeyStorage<int>;
template class KeyStorage<long>;
```

ArrayList şi LinkedList

ArrayList și LinkedList reprezintă două structuri de date, de obicei abstracte, ce formalizează conceptul de colecție ordonată de entități. În mod minimal, acestea sunt caracterizate prin:

- Operaţii:
 - Add adaugă un element în cadrul containerului. Adăugarea se poate face la început, la sfârșit sau pe o poziție arbitrară
 - Remove şterge un element din container. Identificarea se poate face pe baza poziției din container (iterator) sau pe baza valorii elementului ce se dorește a fi șters
 - Get consultă un element din listă. Identificarea se face pe baza poziției elementului din container
 - Update actualizează informația unui element din container. Identificarea se face pe baza poziției elementului din container
- Proprietăți:
 - Lungimea numărul de elemente din listă
 - Tipul felul elementelor din listă. Această proprietate este întâlnită mai ales la implementările în limbaje care suportă tipuri generice (C++, Java, etc.)

ArrayList

În cazul array-urilor dinamice, elementele sunt stocate într-un vector de tipul specificat. În momentul în care, prin adăugarea unui element, s-ar depăși lungimea vectorului, acesta este realocat și extins cu un factor specificat (fixat în implementare sau setat de către utilizator). De asemenea, în cazul în care, în urma ștergerilor, arraylist-ul are un numar de poziții ocupate mai mic decât capacitatea sa, dat de un factor specificat, se poate opta pentru redimensionarea array-ului care conține elementele, la o dimensiune mai mică. Obținem astfel mai multă memorie liberă, însă, trebuie sa plătim pretul overhead-ului dat de realocarea array-ului și în acest caz.

Această implementare are avantajul vitezei de acces sporite (elementele sunt în locații succesive de memorie), dar este limitată de cantitatea de memorie contiguă accesibilă programului.

Descriere metode

- int size(): întoarce numărul curent de elemente stocate în ArrayList. Complexitate: O(1).
- void addLast(E element): adaugă la sfârșitul listei elementul element. Se va

redimensiona în prealabil dacă se constată că este necesar. Complexitate: O(1).

• void addFirst(E element): adaugă la începutul listei elementul element. Se va

redimensiona în prealabil dacă se constată ca este necesar. Adăugarea la început presupune deplasarea tuturor elementelor deja existente cu o poziție la dreapta → se realizează un număr de operații proporțional cu dimensiunea listei: O(size).

• void removeLast(): șterge elementul de la sfârșitul listei. Se va redimensiona

ulterior dacă se constată că este necesar. Complexitate: O(1).

• void removeFirst(): sterge elementul de la incepului listei. Stergerea de la început

presupune deplasarea tuturor elementelor următoare cu o poziție la stânga \rightarrow se realizează un număr de operații proporțional cu dimensiunea listei. Complexitate: O(size).

bool isEmpty(): returnează true în cazul în care lista nu conține niciun element,

false în caz contrar. Complexitate: O(1).

• void addOnPos(E element, int pos): adaugă elementul element pe poziția pos în lista.

Se va redimensiona în prealabil dacă se constată că este necesar. Presupune deplasarea elementelor de la pos + 1 până la size cu o poziție la dreapta. Complexitate: O(size)-în cel mai defavorabil caz (addOnPos(e, 0), se vor deplasa la dreapta toate elementele listei). Observație: trebuie verificat dacă pos indică o poziție cuprinsă între 0 și size-1.

• void removeFromPos(int pos): șterge elementul de pe poziția pos din lista.

Se va redimensiona ulterior dacă se constată ca este necesar. Presupune deplasarea elementelor de la pos + 1 până la size cu o poziție la stânga. Complexitate: O(size) (similar ca la addOnPos()). Observație: trebuie verificat dacă pos indică o poziție cuprinsă între 0 și size-1.

LinkedList

În cazul listelor înlănțuite, fiecare nod din listă va conține pe lângă informația utilă și legături către nodurile vecine (liste dublu înlănțuite), sau către nodul următor (liste simplu înlănțuite). Alocând dinamic nodurile pe măsură ce este nevoie de ele, practic se pot obține liste de lungime limitată doar de cantitatea de memorie accesibilă programului.

Această implementare are avantajul unei mai bune folosiri a memoriei, putând fi ocupată toată memoria liberă disponibilă, indiferent de dispunerea ei. Dezavantajul constă în timpul de acces la elementele containerului.

Descrierea metodelor (pentru listă simplu înlănţuită)

- int size(): întoarce numărul curent de elemente stocate în LinkedList. Complexitate: O(1)
- void addLast(E element): adaugă la sfârsitul listei elementul element. Adăugarea

presupune modificarea câmpului next al nodului tail astfel încât să indice spre noul nod ce va fi adăugat. La final, noul nod adăugat va deveni tail. Complexitate: O(1)

void addFirst(E element): adaugă la începutul listei elementul element. Adăugarea

presupune modificarea câmpului next al noului nod astfel încât să indice spre head-ul curent al listei. La final, noul nod adăugat va deveni head. Complexitate: O(1)

• **E removeLast()**: șterge și întoarce ultimul element al listei. Operația presupune

parcurgerea listei nod cu nod folosind un iterator, cât timp iteratorul mai are un nod care să îl succeadă. Se va păstra și un pointer la nodul care precede iteratorul. Când se ajunge cu iteratorul pe ultimul nod, se va tăia legătură de la penultimul nod la ultimul, iar tail-ul listei va deveni penultimul nod. Complexitate: O(size), unde size este dimensiunea listei. Complexitate mai bună se obține în cazul unei liste dublu înlănțuite, unde se poate cunoaște de la început nodul care precede tail-ul listei.

• E removeFirst(): șterge și întoarce primul element al listei. Operația presupune

modificarea head-ului listei astfel încât acesta să indice spre nodul imediat următor lui. Dacă nu există un nod următor, head va deveni NULL iar lista va fi goală. Complexitate: O(1)

bool isEmpty(): returnează true în cazul în care lista nu conține niciun element,

false în caz contrar.

• void addOnPos(E element, int pos): se iniţializează un contor cu valoarea 0 și

se parcurge lista cu un iterator de la nodul head, incrementand cu 1 la fiecare pas valoarea contorului. Când contor == pos-1 se modifică pointer-ul next al iteratorului astfel încât să indice spre noul nod. De asemenea, pointer-ul next al noului nod va fi modificat astfel încât să indice spre nodul de pe poziția pos. Complexitate: O(size).

• void removeFromPos(int pos): la fel ca în cazul adăugării, se itereaza prin lista până

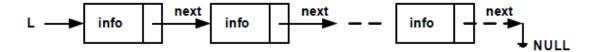
când se găsește nodul care trebuie șters. Apoi, pointer-ul next al nodului precedent va indica spre nodul care succede iteratorul. Complexitate: O(size)

Pentru metodele de remove vor trebui, în funcție de caz, efectuate verificări speciale pentru cazul unei liste vide, o lista cu un singur element etc.

Tipuri de LinkedList

Listă liniară simplu înlănţuită

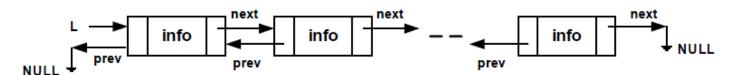
Are o singură legatură la fiecare nod. Această legatură indică întotdeauna următorul nod din listă, sau o valoare nulă (dacă suntem la finalul listei), sau o listă liberă (pentru identificarea ei).

Listă liniară dublu-înlănţuită

Fiecare nod din listă liniara dublu înlănțuită are două legături:

- una leagă nodul actual de nodul de dinaintea lui, sau leagă nodul actual cu o listă libera, sau cu o listă care are o valoare nulă dacă aceasta este la începutul primului nod.
- cealaltă legatură leagă nodul actual de o listă care are o valoare nulă sau cu o listă liberă dacă această reprezintă nodul final.

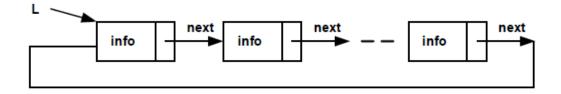

Listă circulară simplu-înlănţuită

Primul şi ultimul nod sunt legate împreună. Pentru a parcurge o listă circular înlănţuită se începe de la oricare nod şi se urmăreşte lista prin aceasta direcţie aleasă până când se ajunge la nodul de unde s-a pornit parcurgerea (lucru valabil şi pentru listele circulare dublu-înlănţuite).

Fiecare nod are o singură legatură, similar cu listele liniare simplu-înlănţuite, însă, diferenţa constă în legătura aflată după ultimul nod ce îl leagă pe acesta de primul nod. La fel ca şi în listele liniare simplu-înlănţuite, nodurile noi pot fi inserate eficient numai dacă acestea se află după un nod care are referinţe la acesta. Din acest motiv, este necesar să se menţină numai o referinţă către ultimul element dintr-o listă circulară simplu-înlănţuita, căci aceasta permite o

inserție rapidă la nodul de început al listei, și de asemenea, permite accesul la primul nod prin legatura dintre acesta și ultimul nod.

Schelet

Schelet

Exerciții

Fiecare laborator va avea unul sau doua exerciții publice si un pool de subiecte ascunse, din care asistentul poate alege cum se formeaza celelalte puncte ale laboratorului.

- 1) [5p] Implementați în header-ul definit funcțiile pentru o listă liniară dublu înlănțuită.
- 2) [5p] Implementati în header-ul definit functiile pentru un vector alocat dinamic cu redimensionare.
- 3) [2.5p] Sortați o listă simplu înlănțuită doar prin modificarea de pointeri (fără a copia informația dintr-un nod în altul).
- 4) [2.5p] Implementați o funcție LinkedListNode<T> *reverse(LinkedListNode<T> *head) care primește ca parametru un pointer la începutul unei liste simplu înlănțuite și inversează ordinea nodurilor din lista (fără alocare de memorie auxiliară pentru o nouă listă).

Exemplu: pentru lista $1 \rightarrow 2 \rightarrow 3$, se întoarce lista $3 \rightarrow 2 \rightarrow 1$.

5) [**2p**] Implementați o fereastră glisantă de lungime fixă. Dându-se un container de elemente (de exemplu numere întregi), fereastra de dimensiune fixă (de exemplu 3) va conține inițial primele 3 elemente din container. La un apel al metodei advance(), din fereastră se va scoate primul element și se va adaugă următorul element din container.

Exemplu: pentru container == [1 2 3 4 5] și dimensiuneFereastra == 3, inițial fereastra va conține [1 2 3].

După un apel advance(), fereastra conține [2 3 4]. Când fereastra ajunge la finalul container-ului, se vor adauga elementele de la începutul acestuia. Conform exemplului de mai sus, după 3 apeluri advance() (pornind din starea inițială), fereastra va conține [4 5 1].

Interviu

Această secțiune nu este punctată și încearcă să vă facă o oarecare idee a tipurilor de întrebări pe care le puteți întâlni la un job interview (internship, part-time, full-time, etc.) din materia prezentată în cadrul laboratorului.

- 1. Care este sintaxa pentru declararea unei funcții template?
- 2. Ce este o clasă template?
- 3. Implementati o funtie de stergere a duplicatelor dintr-o listă simplu înlăntuită sortată.
- 4. Implementați o funcție de detectare (+ înlăturare) a unui ciclu într-o listă simplu înlănțuită.
- 5. Găsirea celui de-al k-lea nod de la sfârșit spre început într-o listă simplu înlănțuită.

<u>Bibliografie</u>

- 1. C++ Reference [http://www.cplusplus.com]
- 2. Linked list visualization [https://visualgo.net/en/list]
- 3. Vector C++ STL Implementation [http://www.cplusplus.com/reference/vector/yector/]

- 4. Doubly linked list C++ STL Implementation [http://www.cplusplus.com/reference/list/list/]
- 5. CLRS Introduction to Algorithms, 3rd edition, capitol 10.2 Linked lists

sd-ca/2018/laboratoare/lab-03.txt \cdot Last modified: 2019/02/01 13:23 by teodora.serbanescu